

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 015701 14 U
Sarajevo, 17.04.2015.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Šahbaza Džihanovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Natalije Peštović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Agencija za državnu službu Federacije BiH, ul. Hamdije Kreševljakovića broj 19/V, Sarajevo, protiv rješenja broj: UP1 03-37-1-6/14 BA od 31.01.2014. godine, tužene Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, Vilsonovo šetalište broj 10, Sarajevo, u upravnoj stvari zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 17.04.2014. godine, donio je sijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e:

Rješenjem tužene broj: UP1 03-37-1-6/14 BA od 31.01.2014. godine, stavom I naloženo je tužitelju da vrati prijavnu dokumentaciju neizabranim učesnicima javnih konkursa za popunjavanje radnih mjesta državnih službenika, nakon okončanja postupka izbora državnog službenika, žalbenog postupka, odnosno sudskog postupka u zavisnosti od korištenja pravnog lijeka svakog pojedinog učesnika javnog konkursa, stavom II je naloženo tužitelju da shodno svojim ovlaštenjima utvrdi period čuvanja prijave dokumentacije neizabranih učesnika javnih konkursa za popunjavanje radnih mjesta državnih službenika, u skladu sa tačkom I dispozitiva rješenja, dok se stavom III nalaže tužitelju da donese Plan sigurnosti ličnih podataka, u skladu sa članom 11. Stav 4. Zakona o zaštiti ličnih podataka. Stavom IV obavezan je tužitelj da je dužan izvršavati upravnu mjeru pod tačkom I dispozitiva Rješenja ubuduće i konstantno, a upravnu mjeru iz tačke II i III dispozitiva rješenja, dužan je izvršiti u roku od 60 dana od dana donošenja rješenja, o čemu će dostaviti pismenu obavjest i dokaz tuženom.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora. U obrazloženju tužbe navodi da je Zakonom o arhivskoj građi FBiH propisano evidentiranje, čuvanje, zaštita i sređivanje registraturne i arhivske građe, kao i način njihovog prikupljanja, istraživanja, stručne i naučne obrade, objavljivanja i davanja na korištenje arhivske građe iz djelokruga organa vlasti i drigih institucija

BiH. Ističe da su u skladu sa navednim zakonom utvrdili listu kategorija registraturne građe sa rokovima čuvanja na koju je Arhiv BiH dao saglasnost. Nadalje navodi da nadzor nad provođenjem Zakona o arhivskoj građi provodi Ministarstvo pravde a stručni nadzor vrši Arhiv FBiH i daje potrebna pojašnjenja i upute. Prijavna dokumentacija učesnika javnih konkursa za popunjavanje radnih mjesta čini registraturnu građu nastalu u radu tužitelja i sa istom je tužitelj dužan postupati u skladu sa Zakonom o arhivskoj građi. Ističe da nema obavezu vraćanja prijavne dokumentacije neizabranim učesnicima i da ista predstavlja registraturnu građu te da tužitelj u dosadašnjem radu na zahtjev učesnika javnih konkursa nakon okončanja konkursne procedure vraćao dokumentaciju na zahtjev učesnika. Navodi da nije u mogućnosti izvršavati obavezu iz stava I pobijanog rješenja obzirom da u toku godine primi preko 10.000 prijava na javne konkurse te bi vraćanje prijavne dokumentacije neizabranim učesnicima predstavljalo neopravdano trošenje velikih finansijskih sredstava. Končano predlaže da sud uvaži tužbu pobijano rješenje poništi i predmet vrati tuženoj na ponovni postupak, te da tužitelju nadoknadi troškove postupka u roku od 30 dana od dana donošenja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

U odgovoru na tužbu, tužena je u cijelosti ostala kod osporenog rješenja i predložila da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („ Službeni glasnik BiH “ broj:19/02 do 74/10) , pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz sljedećih razloga:

Rješenjem tužene broj: UP1 03-37-1-6/14 BA od 31.01.2014. godine, stavom I naloženo je tužitelju da vrati prijavnu dokumentaciju neizabranim učesnicima javnih konkursa za popunjavanje radnih mjesta državnih službenika, nakon okončanja postupka izbora državnog službenika, žalbenog postupka, odnosno sudskog postupka u zavisnosti od korištenja pravnog lijeka svakog pojedinog učesnika javnog konkursa, stavom II je naloženo tužitelju da shodno svojim ovlaštenjima utvrdi period čuvanja prijavne dokumentacije neizabranih učesnika javnih konkursa za popunjavanje radnih mjesta državnih službenika, u skladu sa tačkom I dispozitiva rješenja, dok se stavom III nalaže tužitelju da donese Plan sigurnosti ličnih podataka, u skladu sa članom 11. Stav 4. Zakona o zaštiti ličnih podataka. Stavom IV obavezan je tužitelj da je dužan izvršavati upravnu mjeru pod tačkom I dispozitiva Rješenja ubuduće i konstantno, a upravnu mjeru iz tačke II i III dispozitiva rješenja, dužan je izvršiti u roku od 60 dana od dana donošenja rješenja, o čemu će dostaviti pismenu obavjest i dokaz tuženom.

Prema razlozima osporenog rješenja, tužena je po prijavi utvrdila da Agencija za državnu službu Federacije BiH nakon pravosnažno okončanog postupka konkursa i dalje zadržava prijavni materijal kandidata koji nisu primljeni u radni odnos, a onda potom te materijale nepropisno skladišti te je utvrdila da prijavnu dokumentaciju neizabranih učesnika Agencija za državnu službu zadržava 10 godina te da nema donesen plan sigurnosti ličnih podataka. Postupajući po službenoj dužnosti, tužena je pokrenula postupak kontrole zakonitosti obrade ličnih podataka od strane tužitelja. Tužena je aktom od 29.11.2013.godine zatražila informaciju od tužitelja o pravnom osnovu i svrsi čuvanja konkursne dokumentacije te da li su donijeli Plan sigurnosti ličnih podataka. Agencija za državnu službu F BiH je od 09.12.2013.godine odgovorila na traženi upit, navodeći da je zbog nemogućnosti

predviđanja vremenskog trajanja žalbenih postupaka ili sudskih sporova Agencija za državnu službu članom 11, stav 1, tačka h) Pravilnika o provođenju Zakona o zaštiti ličnih podataka u Agenciji za državnu službu i Listi kategorija registraturne građe sa rokovima čuvanja 10 godina. Agencija za državnu službu FBiH smatra da se sa prijavnom dokumentacijom postupa u skladu sa navednim propisima te ističe da nijednim propisom nije utvrđena obaveza da se nakon pravosnažno okončane procedure konkursa vrši povrat dokumentacije kandidatima koji nisu zasnovali radni odnos. Po mišljenju Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, Agencija za državnu službu FBiH je postupila suprotno odredbi člana 4. stav 1. tačka a) i f) Zakona o zaštiti ličnih podataka, koji obavezuje kontrolore da lične podatke obrađuju na pravičan i zakonit način.

Ova odluka tuženog – Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini je pravilna i zakonita.

Cilj Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“, broj:49/06 i 76/11) je da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na tajnost u pogledu ličnih podataka koji se na njih odnose. Principi zakonite obrade ličnih podataka propisani su članom 4. do 21 ovog zakona. Prema članu 6. istog zakona, kontrolor može obrađivati podatke bez saglasnosti nosioca podataka, ako između ostalih, vrši obradu ličnih podataka u skladu sa zakonom ili je obrada neophodna da bi se ispunile nadležnosti utvrđene zakonom, odnosno, ako je obrada neophodna radi zaštite zakonitih prava i interesa koje ostvaruje kontrolor ili korisnik, i ako ova obrada ličnih podataka nije u suprotnosti sa pravom nosioca podataka da zaštiti svoj privatni i lični život, te ako je obrada ličnih podataka potrebna za ispunjenje zadatka koji se izvršava u javnom interesu

U konkretnom slučaju Zakonom o državnoj službi regulisano je pitanje odlučivanja o pravima i dužnostima državnih službenika iz radnog odnosa pa je shodno navedenom zakonu državni službenik lice koje je postavljeno na radno mjesto u organ državne službe. U skladu sa navednim neizbarani učesnici u konkursnoj proceduri nisu državni službenici pa stoga ni Zakon o državnoj službi FBiH niti Pravilnik o jedinstvenim kriterijima imenovanja ne propisuju niti nalažu ništa u vezi zadržavanja ili vraćanja prijavne dokumentacije pa se stoga na navedene kategorije podataka moraju primijeniti principi obrade ličnih podataka u skladu sa Zakonom o zaštiti ličnih podataka.

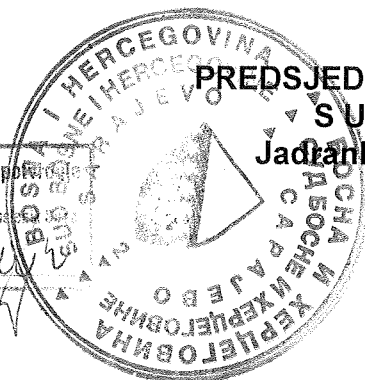
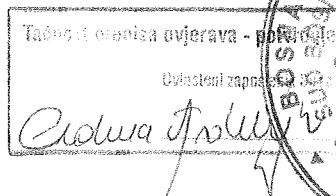
Prema članu 3. stav 1. alineja 8. Zakona o zaštiti ličnih podataka, kontrolor je svaki javni organ, fizičko ili pravno lice, agencija ili drugi organ koji samostalno ili zajedno s drugim vodi, obrađuje i utvrđuje svrhu i način obrade ličnih podataka na osnovu zakona ili propisa. Prema članu 4. stav 1. a) istog Zakona, kontrolor je obavezan da lične podatke obrađuje na pravičan i zakonit način. Članom 11. stav 4. istog zakona propisano je da kontrolor i obrađivač ličnih podataka, su dužni u okviru svoje nadležnosti napraviti Plan sigurnosti podataka kojim se određuju tehničke i organizacione mjere za sigurnost ličnih podataka, pa je tužitelj dužan u skladu sa svojim materijalnim i finansijskim mogućnostima napraviti Plan sigurnosti i u istom predvidjeti najadekvatnije mjere za zaštitu ličnih podataka.

Po ocjeni ovog sudskog vijeće pravilno je odlučio tuženi kada je tužitelju naložilo vraćanje konkursne dokumentacije iz razloga što nije utvrđena neophodnost

čuvanja konkursne dokumentacije lica koja nisu iskoristila pravne lijekove na odluku o izboru najboljeg kandidata niti je tužitelj posvetio dovoljno pažnje principima obrade ličnih podataka prilikom sačinjavanja kategorija registraturne građe sa rokovima čuvanja te u Pravilniku o zaštiti ličnih podataka nisu na adekvatan način propisana pravila i procedure za primjenu osnovnih principa zakonite obrade ličnih podataka. Naime pravni osnov i svrha prikupljanja navednih podataka su neupitni jer isti predstavljaju osnov za učestvovanje u konkursnoj proceduru, međutim zadržavanje prijavne dokumentacije svih učesnika konkursa je suprotno principu obrade ličnih podataka jer ista se čuva i van vremenskog perioda koji je neophodan za ispunjenje svrhe zbog koje je dokumentacija i prikupljena. Prema praksi Evropskog suda za ljudska prava neophodnost znači hitnu društvenu potrebu u kojoj ograničenje prava mora biti srazmjerno cilju kojem se teži. Na osnovu prethodno izloženog pravilno je tuženi utvrdio da je zadržavanje prijavne dokumentacije svih neizabranih učesnika javnih konkursa za popunjavanje radnih mjesta državnih službenika, nezavisno od činjenice da li su koristili pravne lijekove za zaštitu svojih prava, suprotno principima obrade ličnih podataka na pravičan i zakonit način i principom obrade ličnih podataka samo u vremenskom periodu koji je neophodan za ispunjenje svrhe za koju su podaci prikupljeni.

Iz svega izloženog, ovaj Sud je utvrdio da se osporena odluka temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni zakona, te da u postupku koji je predhodio donošenju konačne odluke nije bilo povrede postupka, zbog čega tužba tužitelja nije osnovana, pa je na temelju člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Natalija Peštović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo